

допитуваним та пам'ятати про наявність специфічних рис психології дитячого, підліткового та юнацького періодів розвитку і враховувати їх під час отримання інформації.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.98

Володимир Олександрович ШВИДКИЙ,

курсант групи Ф1-303 ХНУВС

Науковий керівник: викладач кафедри криміналістики

та судової експертології факультету № 1 ХНУВС Приходько В. О.

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ВСТАНОВЛЕННЯ ОСОБИ, ЗОВНІШНІСТЬ ЯКОЇ БУЛО ЗМІНЕНО

Бажання змінити зовнішність завжди було актуальним для людей, а з розвитком медицини з'явилося більше можливостей щодо його реалізації. Сьогодні змінюють не лише окремі елементи обличчя, але й зовнішність у цілому, а також стать особи. Таким чином, питання щодо зміни зовнішності набувають все більшої актуальності в ході розслідування злочинів.

Сьогодні пластичні (косметичні) операції набули значного поширення і дозволяють усувати не тільки вади розвитку, наслідки механічних, хімічних ушкоджень і хірургічних втручань, а й змінювати форму та розміри певних елементів обличчя (носа, рота тощо) та проводити так зване омолодження. Так, у результаті усунення зморшок на обличчі може змінюватися межа росту волосся, що призводить до збільшення висоти чола, а також рівня розташування брів (як правило, догори). Усунення складок верхнього і нижнього вік змінює положення кутів ока, що, у свою чергу, призводить до зміни форми та положення очної щілини. Випрямлення спинки носа, зменшення висоти та ступеня його виступання призводить до зміни таких ознак, як висота верхньої губи, згладжування носолобного кута, положення основи носа (догори), форма ніздрів і кінчика носа.

Операції із зміни чоловічої статі на жіночу і навпаки також є розповсюдженими у нашому суспільстві. Усі ці хірургічні втручання певною мірою змінюють вигляд людини та в певних випадках можуть ускладнювати досудове розслідування кримінальних проваджень.

Складнощі виявляються за двома напрямками: 1) після пластичної операції людина не зобов'язана вклеювати нову фотокартку до паспорту громадянина України за діючим національним законодавством; 2) у криміналістичній літературі на цей час відсутні чіткі методичні рекомендації щодо дослідження портретів осіб, зовнішність яких змінено у результаті косметико-пластичних операцій.

Доцільним є розроблення переліку операцій, після яких громадяни зобов'язані міняти посвідчення особи, основним реквізитом яких є фотокартка, а також внести зміни до Положення про паспорт громадянина України про необхідність вклеювання нової фотокартки, що відповідає його вікові та зовнішньому вигляду після пластичної операції.

Згідно з наказом Міністерства юстиції № 96/5 від 12.01.2011 «Про затвердження Правил внесення змін до актових записів цивільного стану, їх поновлення та анулювання» особа, що змінила стать, отримує медичне свідоцтво про зміну (корекцію) статеві належності і потім подає заяву до органу реєстрації актів цивільного стану з метою отримання нового свідоцтва про народження. До відповідних документів працівниками вищевказаних установ вносяться змінені відомості про особу з подальшою видачею їй документу. Маючи змінене Свідоцтво, складається заява на отримання відповідного паспорту громадянина України.

Загалом питання, пов'язані з ідентифікацією осіб, які змінили стать не викликають труднощів і мають нормативно-правове забезпечення. Проблема встановлення особи може виникнути у випадку якщо вона вчинить злочин до закінчення процесу легалізації її у суспільстві у новому статусі.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.982.4

Владислав Сергійович КОЗЯВІН,

курсант групи Ф1-304 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри криміналістики та судової експертології

факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук Савчук Т. І.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ПІДРОБКИ ДОКУМЕНТІВ

Документ – це матеріальний об'єкт, у якому зафіксовані відомості про які-небудь факти, що відбулися, чи які можна передбачити. Під криміналістичним і навіть кримінально-процесуальним кутом зору документом є будь-який матеріальний носій зафіксованої в ньому інформації, що має значення для кримінального судочинства. Спосіб підроблення документу І.М. Осика визначає як об'єктивно і суб'єктивно обумовлену комплексну діяльність особи (групи осіб), спрямовану на внесення змін у дійсний документ, виготовлення завідомо неправдивого документу або внесення неправдивих відомостей до офіційного документу, яка відображається в матеріальних та ідеальних слідах. Отже, підробка буває двох видів: інтелектуальна та матеріальна.

Інтелектуальна підробка полягає у складанні та видачі правильного за формою та виготовленням документа, але такий документ містить свідомо неправдиві відомості (інформацію).

Матеріальна підробка – об'єктивно та суб'єктивно обумовлена сукупність технічних засобів та прийомів, які використовуються з метою часткової зміни справжнього документа або створення повністю підробленого документа. Це може бути як груба підробка, так і кваліфікована, виконана на досить високому технічному рівні. Слід зазначити, що